

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa W. J.

przeciwko M. P.

o nakazanie i zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 października 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 6 grudnia 2017 r., sygn. akt I ACa (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 660 zł
(sześćset sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd

Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 6 grudnia 2017 r. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na wystąpienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego dotyczącego kwestii możliwości udzielenia przez radę nadzorczą spółdzielni mieszkaniowej pełnomocnictwa dla poszczególnych członków Rady do podjęcia określonych czynności imieniem Rady, a także warunków dotyczących stopnia sformalizowania tej czynności, ze wskazaniem, czy tego rodzaju delegacja Rady w każdym wypadku wymaga podjęcia uchwały sensu stricto, czy też wystarczające jest wyrażenie woli w sposób umożliwiający jej odczytanie i intencję.

Istotność zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) konkretyzuje się w tym, że w danej sprawie występuje zagadnienie prawne mające znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa, przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia prawnego polega na sformułowaniu tego zagadnienia, wskazaniu przepisów prawa, na których tle zagadnienie to wyłoniło się, oraz zaprezentowaniu argumentacji jurydycznej uzasadniającej możliwość rozbieżnych ocen prawnych. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 24 maja 2016 r., I CSK 666/15, nie publ.).

Pytanie zostało zredagowane w sposób odbiegający od istoty przedstawionej przesłanki przedsądu, ponieważ istotne zagadnienie prawne jako okoliczność uzasadniająca wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie może abstrahować od przedmiotu sprawy oraz okoliczności ustalonych w sprawie. Zaprezentowane w skardze zagadnienie powinno mieć charakter ściśle jurydyczny,

a jego przesądzenie przez Sąd Najwyższy powinno służyć ocenie legalności i prawidłowości zaskarżonego prawomocnego rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji. Innymi słowy, potrzeba rozstrzygnięcia istotnego zagadnienia prawnego musi pozostawać w związku z tym, co może się stać przedmiotem orzekania w instancji kasacyjnej.

Sąd Apelacyjny ustalił, że protokół z posiedzenia Rady Nadzorczej Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej „W” w K. z dnia 25 marca 2015 r. nie zawierał w swej treści uchwały Rady Nadzorczej upoważniającej powoda jako wiceprzewodniczącego Rady oraz A.Z. jako przewodniczącego Rady do skierowania w jej imieniu zawiadomień do właściwych instytucji zewnętrznych o nieprawidłowościach stwierdzonych w związku z realizacją termomodernizacji na jednym z osiedli spółdzielni. Ustalenie to - mające charakter ustalenia faktycznego - jest wiążące dla Sądu Najwyższego (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), wobec czego Sąd nie mógłby rozpatrywać zagadnienia prawnego, które skarżący próbował skonstruować w opozycji do tego ustalenia. Ubocznie należy ponadto wskazać, że jest oczywiste, iż Rada Nadzorcza jako organ kolegialny może działać tylko przez podejmowanie uchwał, w tym także w sytuacji, w której upoważnia swoich członków do określonego działania w jej imieniu.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 oraz art. 108 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.